

Bozkurtlar: Tarihi ve İdeolojisi II

Özay Göztepe

Bir önceki yazıda, MHP'nin milliyetçi görüşünün ırkçı, Turancı ve İslamcı niteliklerine değinmiştim. Bu yazıda ise MHP'nin anti-komünist, otoriter ve paramiliter nitelikleri üzerine durmaya çalışacağım.

Anti-Komünistlik: Anti-komünizmin, MHP için var oluşsal bir nitelik olduğunu söylemek, yanlış olmayacaktır. Ancak yine de MHP'nin anti-komünist faaliyet açısından belirleyici olduğu dönem, 1974-1980 arasındır. Yükselen sosyalist solu ezmek için 12 Eylül 1980 yılında gerçekleştirilen askeri darbe başarılı olunca, o tarihten itibaren MHP'nin varlık nedeni de büyük oranda ortadan kalkar. 1990'lardan itibaren "komünizm tehlikesi"nin yerini "bölücülük tehlikesi" alır. Ancak MHP'nin bu "yeni düşman" ile ilişkisini belirleyen temel motivasyon, yine anti-komünizmden kaynaklanmaktadır.

12 Eylül 1980 askeri darbesinden önce Türklerin en büyük düşmanının komünizm olduğunu savunan MHP, doğal olarak komünizmle mücadeleyi de temel görev şeklinde tayin eder. MHP'ye göre komünizm, memlekette bütün milli değerleri dejenere etmek için her şeyi yapmakta, milleti ayrı ayrı parçalara bölüp köleleştirmek için çalışmakta, bölgecilik, bölücülük ve mezhep kışkırtıcılığı ile kol kola yürümektedir. "Dünyanın dörtte birini yutmuş, korkunç ve kanlı bir sömürgeciliğin öncüsü ve sömürü aleti" olan komünizm, şimdi de "bağımsız son Türk Devletini yıkmak istemektedir" (Türkeş, 1974: 149; Türkeş, 1975: 61). "Çarlık Rusya'nın Türklüğü avlamak için kurduğu komünizm tuzağı", "Türk milletinin büyük bir kısmını esir olarak tutmakta" ve "Türk Milletini komünizmin edebi cehennemine sokmak" için çabalamaktadır (Somuncuoğlu, 1974: 114; Türkeş, 1976: 13; Türkeş, 1974: 101). "Türk milletinin içinde bulunduğu düşkünlük halinin devamından yarar uman ve Türklüğün son bağımsız kalesi olan Türkiye'yi tarih sahnesinden silmek isteyen" bu beynelmînel komünizm, amacını gerçekleştirebilmek için "içerideki satılmış hainlerle" işbirliği yapmaktadır (Türkeş, 1975: 53, 61). "Milletlerarası komünizmin uşağı, hain, satılmış anarşistler, Türk'ün ebedi vatani bu ülkeyi parçalamak, bölmek, komünist bir toprak haline getirmek istemektedir" (Türkeş, 1975: 61-62). Bu nedenle, "bir *iktisat* davası olmaktan ziyade bir *istiklal* davası" olan komünistlerin "millet ve vatan bütünlüğümüze kasteden bu hain elleri mutlaka kırılmalıdır." (Türkeş, 1976: 37; Türkeş, 1975: 61)

Açıkça ifade ettikleri üzere MHP'liler için komünistler, "elleri kırılması gereken hainler" olduğundan, 1974-1980 yılları arasında -son başlıkta değinileceği gibi- binlerce komünisti (sosyal demokrat, Alevi, Kürt vs. dahil) siyasi suikastlar ve kitle katliamlarıyla öldürürler. Ancak 12 Eylül 1980 askeri darbesi, MHP'nin anti-komünist terörünü devralır. MHP kapatılır, üyelerinin önemli bir bölümü yargılanır, birkaç militanı idam edilir.

1983'te *Muhafazakâr Parti* (MP), 1985'ten itibaren *Milliyetçi Çalışma Partisi* (MÇP) adıyla faaliyet yürütür. 12 Eylül öncesi kapatılan partilerin yeniden açılması ve geçmişe dönük siyasi yasakların kalkmasıyla 1993'te orijinal ismine geri döner ve yeniden *Milliyetçi Hareket Partisi* (MHP) olur. Ancak 12 Eylül 1980 askeri darbesi, Türkiye sosyalist hareketinin üstünden bir silindir gibi geçer. Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa'daki sosyalist sistemin de çözülmesiyle "komünizm tehlikesi" ile birlikte MHP'nin varlık nedeni de ortadan kalkar. Ancak bir süreliğine... Çünkü 1990'lardan itibaren "komünizm tehlikesi"nin yerini alan "bölücülük tehlikesi", MHP'ye geniş bir siyaset yapma ve inisiyatif alma imkanı yaratır.

Otoriterlik: Aşırı sağcı partilerin ortak noktalarından olan *otoriter yönetim* anlayışı, MHP için de geçerlidir. Hem mevcut devlet yönetiminin ve parti yapısının otoriter olmasını savunur hem de kendisi "devlet düşmanı" olarak gördüğü kesimlere karşı paramiliter şiddet kullanır. Burada ilk kısmı inceleyecek, ikinci kısmı diğer başlığa bırakacağım. Özellikle bu başlıkta, hem 12 Eylül 1980 darbesinden sonraki süreçte askerler tarafından hem de son beş yıldır cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından yapılan düzenlemelerin, MHP fikriyle ne kadar paralel olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

MHP'ye göre "komünizmin istediği iktidarlar, aciz, korkak iktidarlardır"; zaten "12 Mart 1971 müdahalesine sebep olan hadiseler de demokrasi anlayışının sakatlığından" kaynaklanmıştır (Türkeş, 1974: 106; Sazak, 1974: 171). O yüzden "demokratik rejimde de geleneksel Türk devlet yönetiminin, geleneksel Türk anlayışı esas olmalıdır" (Sazak, 1974: 173). Bu açıdan "Türk tarih ve töresine uygun olan da başkanlık sistemi"dir (Türkeş, 1974: 15).

1973 yılında dillendirilen bu görüşler, birkaç yıl sonra daha kapsamlı hale getirilir. 1977 yılında yayınlanan seçim beyannamesi (MHP, 1977), hem devlet idaresinde hem de hukuki alanda önemli değişim önerileri içerir. MHP'nin iktidar olması durumunda "icra (yürütme) organı güçlendirilecek, devlet başkanı doğrudan doğruya halk tarafından seçilecek, istikrarlı, etkili bir icra için gerekli olan yetkilerle teçhiz edilecektir". Çünkü Türk tarihinde "cihan hâkimiyeti, güçlü devlet idaresiyle gerçekleşmiştir". "Dünya imparatorlukları kurduğu devirlerde kuvvetli, adil ve hızlı icra sistemini uygulamış olan Türk Milleti" nin (Türkeş, 1974: 15), bugün de güçlü olabilmesi için "yürütme organının dinamik ve kuvvetli olması lazımdır". Bu yüzden de "tabii senatörlük ve kontenjan senatörlüğüyle birlikte senato kaldırılacaktır" ve "başkanlık sistemi getirilecektir".

Ancak güçlü yürütmenin oluşturulabilmesi için yargı bağımsızlığı da kısıtlanmalıdır. Bunun için de MHP iktidarında "yüksek mahkemeler, özellikle de Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay'da önemli reformlar yapılacak"tır. "Danıştay'ın ıslahı" mutlaka sağlanacaktır. "İşlerin süratle neticelenmesi ve Danıştay'daki yığılmanın önlenmesi için Bölge İdare Mahkemeleri kurulacaktır". Ayrıca "Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu çıkarılarak, Anayasa gereği olan bu mahkemeler tekrar işler hale getirilecektir".

MHP'nin 35 yıl önce savunduğu bu görüşler, Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) tarafından 2017 yılında büyük oranda gerçekleştirilmiştir. Elbette MHP'nin desteğiyle... Çünkü MHP için "demokrasi, bir milletin hayatında esas değil bir araçtır; esas olan bir milletin ve o milletin meydana getirdiği devletin varlığıdır" (Türkeş, 1974: 171). MHP terminolojisinde *devlet-i ebed müddet* olarak ifade edilen bu görüş, "devlet ve millet içinde kaybolmak, onlar için varlığını feda etmek" (Karabulut, 2019: 125) anlamına gelir. Yani aslolan devlettir ve ebediyen yaşatılmalıdır. Gerisi önemsizdir...

Paramiliterlik: MHP'nin en belirgin özelliklerinden biri, kendisi dışında herkesi, belirli bir dönem için de olsa "terörist" ilan etmesidir. Ancak ironik olan, şiddete dayalı politika araçlarını en sık ve en sistematik kullanan partinin kendisi olmasıdır. Taşlı-bıçaklı-sopalı saldırılardan siyasi suikastlara, kitle katliamlarından askeri darbe aparatlığına kadar tüm paramiliter yöntemleri kullanmıştır. Bunun en yoğun yaşandığı dönem, 1978-1980 arasındadır.

Türkiye'de 1970'li yıllar, hem sosyal demokrat hem de sosyalist hareketlerin büyük güç kazandığı dönemdir. Bu yüzden de sağın tüm kanatları, bu "tehlike"ye karşı birlikte hareket ederler ve (birincisi 31 Mart 1975-21 Haziran 1977, ikincisi 21 Temmuz 1977-5 Ocak 1978 tarihleri arasında iktidar olacak) *Milliyetçi Cephe* isimli hükümetleri kurarlar. MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş'in de Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı olarak görev yaptığı *Milliyetçi Cephe Hükümeti*'nin ikincisi de yıkılınca, sosyal demokrat CHP hükümeti kurulur. İşte bu değişiklikten sonra iktidardaki yerini kaybeden MHP, CHP hükümetini yıpratmak ve yükselen sosyalist mücadeleyi bastırmak için kitle katliamları ve siyasi cinayetlere yönelir.

- İstanbul Üniversitesi'nden toplu çıkış yapan solcu öğrenciler, bombalı ve silahlı saldırıya uğrar. 16 Mart 1978'de gerçekleştirilen katliamda 7 kişi ölür.
- Daha önce de İslamcılarının hedefi olan Ankara Cumhuriyet Savcısı Doğan Öz, 24 Mart 1978'de öldürülür.
- Türkiye'nin en önemli sanat tarihi uzmanlarından ve edebiyat eleştirmenlerinden Doç. Dr. Bedrettin Cömert, 11 Temmuz 1978'de öldürülür.
- Ankara'nın gecekondu semtlerinden biri olan Balgat'ta, sol görüşlü kişilerin gittiği 4 kahvehane, 10 Ağustos 1978'de silahlarla taranır ve 5 kişi ölür.
- Alevi ve Sünni nüfusun iç içe yaşadığı Malatya'da, sağcı belediye başkanı Hamit Fendoğlu'nun bir komplo ile öldürülmesinin ardından 17-20 Nisan 1978 arasında, mezhep çatışması çıkarmaya çalışan MHP'nin yarattığı provokasyon sonucu 8 kişi ölür. Büyük çoğunluğu solcu ve Alevilere ait olan 1.000'e yakın işyeri tahrip edilir ve yakılır.
- Malatya'dakine benzer amaçla MHP'liler tarafından Sivas'ta, 3-7 Eylül 1978 arasında çıkarılan olaylarda 10 kişi ölür.

- Ankara'da, MHP Genel Merkezi'nin de bulunduğu Bahçelievler semtinde 8 Ekim 1978'de gerçekleştirilen katliamda, sosyalist *Türkiye İşçi Partisi* (TİP) üyesi 7 genç öldürülür.
- İstanbul Teknik Üniversitesi eski rektörlerinden Ord. Prof. Dr. Bedri Karafakioğlu, 20 Ekim 1978 tarihinde öldürülür.
- Bilgi işlem sistemlerinin Türkiye'deki en önemli ismi olan Dr. Necdet Bulut, 26 Kasım 1978'de Trabzon'da vurulur. Saldırıda eşi ve oğlu da yaralanır. MHP'li doktorların bilinçli zarar vermesiyle, 8 Aralık 1978'de ölür.
- Malatya ve Sivas'ta -devrimcilerin bastırması sayesinde- gerçekleştirilemeyen mezhep çatışması çıkarma girişimi, Maraş'ta başarıya ulaşır. 19-24 Aralık 1978'de günlerce süren vahşi katliamda -resmi makamlara göre- 111 kişi öldürülür. Öldürülenler arasında çocuklar ve bebekler de vardır. Birçok kadına tecavüz edilir. Hamile kadınların karınları deşilir. Yaşlı kadınların gözleri oyulur. Yüzlerce ev ve işyeri yakılır.
- *Milliyet Gazetesi* Genel Yayın Yönetmeni Abdi İpekçi, Başbakan Bülent Ecevit ile Ankara'da yaptığı görüşmeden sonra İstanbul'a döndüğünde, 1 Şubat 1979'da, arabasıyla evine giderken öldürülür.
- Eski CHP milletvekili, eski CHP Nevşehir İl Başkanı, avukat Mehmet Zeki Tekiner 17 Haziran 1979'da öldürülür. Saldırıda CHP üyesi Yüksel Yavuzbaba da hayatını kaybeder. Cenaze törenine de silahlı saldırıda bulunan MHP'liler, Tekiner'in tabutunu kurşunlar.
- Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul, 28 Eylül 1979'da öldürülür. Düzenlenen silahlı saldırıda, Yurdakul ile birlikte bir yurttaş da ölürken, Yurdakul'un kayınpederi ve şoförü de ağır yaralanır.

Yukarıdaki örnekler, sadece sosyal demokrat CHP hükümetinin iktidarda olduğu Ocak 1978-Kasım 1979 arasında gerçekleştirilen cinayetler ve katliamlardır. Elbette MHP'lilerin yaptıkları, bunlarla sınırlı değildir. CHP hükümetinin düşmesinden sonra da cinayetlere ve katliamlara devam etmişlerdir. Örneğin 20 Kasım 1979'da İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Ümit Doğanay, 7 Aralık 1979'da, İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Cavit Orhan Tütengil, 11 Nisan 1980'de yazar, derlemeci ve radyo programcısı Ümit Kaftancıoğlu, 23 Mayıs 1980'de Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Üyesi Dr. Sevinç Özgüner, 22 Temmuz 1980'de *Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu*'nun (DİSK) kurucusu ve ilk Genel Başkanı Kemal Türkler MHP'liler tarafından öldürülür. Ayrıca MHP'nin önde gelen isimlerinden eski Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak'ın 27 Mayıs 1980'de devrimciler tarafından öldürülmesi üzerine MHP'lilerin Çorum'da gerçekleştirdiği ve 27 Mayıs 1980-04 Temmuz 1980 arasında süren saldırılarda, 57 kişi ölür. MHP'nin CHP hükümeti düşükten sonra da devam ettiği bu saldırılarda ise temel amaç, sağcı bir askeri darbeye zemin hazırlamak olmuştur.

Genelkurmay Başkanlığı'nın 1982 tarihli *Türkiye'deki Anarşi ve Terörün Durumu* adlı raporuna göre sadece 26 Aralık 1978-12 Eylül 1980 tarihleri arasında 32.893 olay meydana gelmiş ve bu olaylarda 3.856 kişi ölmüştür

(TBMM, 2012: 747-748). Eğer dönem, 1974-1980 arasını kapsayacak şekilde genişletilirse, genel kanı, ölen kişi sayısının 5.000'in üzerinde olduğudur. Genelkurmay Başkanlığı'nın vurgulamayı "unuttuğu" noktalardan biri, öldürölen kişilerin çok büyük bir çoğunluğunun sol görüşlü olduğu; ölen MHP'lilerin ise genelde halkın meşru savunma hakkını kullandığı durumlarda gerçekleştiğidir.

Özetle, MHP'nin tarihi, siyasi cinayetler ve toplu katliamlar tarihidir. Bu cinayet ve katliamların operasyonel örgütü ise *Ülkü Ocakları* olmuştur. Dolayısıyla MHP'nin ve *Ülkü Ocakları*'nin (ve bunlarla bağlantılı kuruluşların) yasal faaliyet yürütmesini "örgütlenme hakkı" çerçevesinde görmek, kurda kuzu emanet edip hiçbir sorun olmamasını ummak gibi bir naifliktir.

Kaynakça

- Karabulut, Gazi (2019). *Ülkücü Türk Milliyetçiliği Temel Kavramlar*, Ankara: Kripto Yayınları.
- MHP (1977). *Türk Milleti Uyan: 1977 Yılı Seçim Beyannamesi*, Ankara: MHP Genel Merkezi Yayınları.
- Sazak, Gün (1974). "Önemli Olan Devlettir, 9 Işık Milliyetçilik Yolu, Ankara: MHP Genel Merkezi Yayınları (169-174).
- Somuncuoğlu, Sadi (1974). "Dinle ve Hatırla", 9 Işık Milliyetçilik Yolu, Ankara: MHP Genel Merkezi Yayınları (113-118).
- TBMM (2012). *Darbeleri Araştırma Komisyonu Raporu Cilt: 2*, Ankara.
- Türkeş, Alparslan (1974). *9 Işık Milliyetçilik Yolu*, Ankara: MHP Genel Merkezi Yayınları.
- Türkeş, Alparslan (1975). *Temel Görüşler*, İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Türkeş, Alparslan (1976). *Türkiye'nin Meseleleri*, İstanbul: Kutluğ Yayınları.

Dr. Özey Göztepe, Siyaset Bilimci, Araştırmacı ve Yazar. Akdeniz Üniversitesi'nde iktisat lisansını tamamladıktan sonra, aynı üniversitede kamu yöntemi bölümünde yüksek lisans ve doktora derecelerini aldı. 2016 yılında "Bu suça ortak olmayacağız" barış bildirisini imzaladı. Sendika ve sivil toplum örgütlerinde politik çalışmalar yürüttü. NotaBene yayınlarından çıkan çok sayıda kitabın editörlüğünü ve yazarlığını yaptı. Araştırma konuları arasında, Ekonomi Politik, Türk siyasi hayatı, faşizm, Türk Milliyetçiliği ve MHP yer almaktadır.